Jon Benito

POEMAS

AGOIRO DE NOVAS ASOLAGAMENTOS

Non había luz por ningures
levada polo sol consigo
coma si che houberan tapado os ollos
Xa que por unha vexz deixara de chover
saimos en chalupa a percibi-la escuridade
Decatábame que o mar ía a levar a noite e a terra
Nas estrelas deslucíanse os xeroglifos
Cando estábamos lonxe para demandar amparo
apagache o motor
Aquelo era voar no ceo
mais noutro hemisferio
Máis que unha ausencia
o silencio
era algo que se podía pintar
Quitámonos os zapatos e
abrimos unha cervexa quente
Brindaríamos en húmido
Había líquido dabondo na redonda para apaga-los lumes internos
"¡Chove!" dixeche
"Anque chova non se mollará máis o mar!" pensei
Estivemos así duas horas
Caía auga sobre auga
sen que enchese o mar
Era hora de tornar para a casa
acendiche o motor
Cando dimo-la volta os zapatos estaban mollados
Ocorréuseme que poderíamos facer a pé o camiño deica a casa
pero en canto a auga me larpou as unllas
quedóuseme apegado o frío
Pechamos o camiño aberto antes
coa terra xa á vista.

REFUGALLOS DA DERRADEIRA GLACIACION

Estás xogando con refugallos da derradeira glaciación
Recollín area das orelas do camiño
e fíxenche zapatos para o vindeiro inverno
que durarán deica ata que o inverno forme vagas
ás fotos médralle xelo nas beiras
o frío coma si fose feito polos deuses
métesenos ata os ósos
Os días vánse como veñen
anque a pel cáisenos ó remate do outono
Agora coñeciche o ceo onda o sol
guindas bólas de neve e trolas
coma si fosen beixos
Pequenas feridas para os meus ollos de cera

XENEALOXIA DE EZEQUIEL

Meu tío dicía
porque meu tío está morto
pois quedóuse sen voz
e quen non ten voz non é persoa
que o noso pobo estaba erixido
sobre area
e que si chovese
fundiríamonos
que se desfaría todo
E que naquel aflixido areal
ficarían
os mortos
e as vidas a refacer
Esas son as terras en que se estableceu
preto da gasolineira
cando o meu avó veu a traballar dende Salamanca
ós esteleiros de Sestao
Pero o meu avó aínda non finou.

POEMAK

UHOLDE BERRIEN IRAGARPENA

Argirik ez zen inon
eguzkiak berarekin eramana
begiak estali balizkizute bezala
Behingoagatik atertu zuenez
txalupan irten ginen iluna pertzibitzera
Itsasoak gaua eta lurra eramango zuela zirudien
Izarretan desitxuratzen ziren hieroglifikoak
Babesa eskatzeko urrun geundenean
itzali zenuen motorra
Zeruan hegan egitea zen hura
baina beste hemisferio batean
Gabezia bat baino
margotu zitekeen zerbait zen
isiltasuna
Zapatak erantzi genituen eta
garagardo epel bat zabaldu
Oreka hezez egingo genuen topa
Barrenetako suak itzaltzeko aski isurkin bazen inguruan
"Euria!" esan zenuen
"Euria eginagatik ez duk itsasoa gehiago bustiko!" pentsatu nuen
Bi orduz egon ginen horrela
Ura zetorren uraren gainera
itsasoa gehiago hazi gabe
Etxera itzultzeko ordua zen
Motorra piztu zenuen
Biratu genuenean bustita zeuden zapatak
Etxerainokoa oinez egin genezakeela otu zitzaidan
baina urak atzazalak irentsi orduko

itsatsia nuen hotza
Lehen urratutako bidea josi genuen
lehorra begi bistan jadanik

AZKEN GLAZIAZIOKO SOBERAKINAK

Azken glaziazioko soberakinekin jolasten ari zara
Bide ertzetako hondarra jaso
eta datorren negurako zapatak egin dizkizut
haizeak olatuak sortu arte iraungo dutenak
Argazkiei izotza hazten zaie ertzetan
Hotza jainkoek egina balitz bezala
sartzen zaigu hezurretaraino
Egunak etorri bezala doaz
azala erortzen zaigun arren udazken amaieran
Orain eguzkiaren alboan ezagutu duzu zerua
elurrezko bolak eta gezurrak jaurtitzen dituzu
musuak bailiran
Zauri txikiak nire argizarizko begientzat

EZEKIELEN GENEALOGIA

Nire osabak esaten zuen
ze nire osaba hilda baitago
ahotsik gabe geratu zelako
eta ahotsik gabekoa ez da pertsona
gure herria harea gainean
eraikirik zegoela
eta euria egingo balu
hondoratu egingo ginatekeela
dena apurtuko litzatekeela
Eta hilak
eta berregin beharreko bizitzak
geratuko liratekeela
hondartza samingarri hartan
Aitona Sestaoko ontzioletara
lanera Salamancatik etorri
eta gasolindegi inguruan
finkatu zen lurrak dira horiek
Baina aitona ez da oraindik hil